

Kyrkjelydsblad for Arna

NR. 6 • desember 2013 • 46. ÅRGANG

Den første julen

«Han lagdes i et krybberom, Guds engler sang med fryd derom». Karina Opheim (10½) har laget denne flotte tegningen av den første julenatta til kyrkjelydsbladet.

Jul med Gospel Bergen

SIDE 14-15

Bli med på klubbkveld

SIDE 2-3

Ville fylt 90

SIDE 12-13

Arne snakker slik at alle forstår.

Klubben over alle klubber!

Noen gråter litt når de kommer. Andre er sinte. Mange smiler helt rundt. Klubben over alle klubber er for psykisk utviklingshemmede sammen med hjelperne sine, hver onsdag kl. 18 til 20 i menighetshuset Arna.

TEKST OG FOTO: OLAV VIKSE

De kysser meg og klapper meg på kinnet. Jeg blir våt på kinnet og rørt på en gang. De gir og gir. Av det de har, seg selv. Åpent og uten reservasjon. Det finnes ingen baktanker, tror jeg. Bare oppmuntringer eller skjellsord. Stemningen kan skifte som været på Vestlandet. Men penere helst enn i Arna.

Det var forresten Tore som gråt da jeg kom. Som hadde satt seg i et hjørne med rødsprenget øyne. Nå er det glemt alt sammen. Og gle-

den bobler over meg som ei strid elv. Andre henger seg på. Vi ler og har det godt. Plutselig stryker Leif meg på hånda. «Du er snill du» sier han. «Snille øyne». Jeg får klump i halsen. Leif ser meg. Første gang vi er sammen! Klumpen i halsen vokser. Jeg blir veldig opptatt med å ta bilder.

Så sier Tore at Tone (miljøterapeuten) er forelsket. Det blir masse oppstuss og latter. «Du er for gammel for henne!» svarer jeg, og Tore skrattler. «Jo, jo, jo» sier han! Høyere og høyere. Forelskelsen blir tiet i hjel av Tone. Men så lett er det ikke. Tore gir seg ikke så lett. «Jeg-

er akkurat passelig! Jo, jo, jo!» Jeg prøver å finne noe å avlede han med. Om pizzaen er god. Han tygger og tenker seg om. Men holder tråden fra i sted. Vi blir reddet av gongongen. Innkalling til gudstjeneste. Alle slipper det de har i hendene og går i ordnet uorden mot døra. Nesten alle. Ei urolig dame som hele tiden har laget underlige lyder, nekter å la seg innrullere i troppene. Lokkestemme og gulrot hjelper ikke. Hun har definitivt bestemt seg. En av hjelperne blir igjen for å holde henne med selskap.

Etterpå er det en slags gudstjeneste i kirka. Jeg skulle ønske at alle gudstjenester i Arna er sånn som denne! For Arne prest snakker med oss! Spør oss hva vi tenker. Han ser hvor vi sitter og regner med oss! Per Agnar bryter ut i spontan applaus etter at han har fått tenne et lys på lysgloben. Fått be til Jesus som ser oss enda bedre enn Arne. Som ikke går hjem etterpå når gudstjenesten er ferdig. Men som følger oss og passer på hele tiden. Ikke rart Per Agnar må klappe i hendene. Arne må le. Etterpå er Arne knapt nedpå. «Er det ikke flott, Olav?» jubler han. «Jo,» sier jeg og siterer en av pionerene i arbeidet med psykisk utviklingshemmede i Arna, Audun Stølås: «Nærmere himmelen enn dette, kommer du ikke i Arna!»

Etterpå føler han seg mye bedre enn før han begynte.

– Det er en opplevelse, sier han til meg.
– Så mye tilbakemelding. Jeg tvinges til å lytte til de befinner seg i forståelse. Legge det opp på deres premisser!
Fadervår leses med litt skurr. Ikke alle treffer de riktige ordene. Men Herren som hører dem ler og koser seg.

Helge ser på meg smilende.

Stryker på hånden: « Du er så god du»

Per Agnar klapper i hendene over hvor fint det er å være der.

Det lir mot jul

Det er med stor glede vi igjen presenterer ei oversikt over ulike advents- og julearrangement i kyrkjer og bedehus i Arna. Vi ber om orsaking viss noko har falle ut eller tidspunkt skulle vere feil. Merk at det er inngongspengar på fleire av konsertane.

For lysmesser og julegudstenester, sjå gudstenestelista

Ytre Arna

Julekonsert med Arne sangforening i Ytre Arna kyrkje
tysdag 17. desember kl.20.

Julekonsert i Ytre Arna kyrkje

Søndag 15. desember kl. 17. Arne sangforening, Arne musikkforening, Skulemusikken, Barnekoret, Arna og Ytre Arna kyrkjekor.

Barne-julefest på Haugland bedehus

Fredag 28. desember kl. 17 med Team Helgås

Julefest på Haugland bedehus

Laurdag 4. januar kl. 17. Tale ved Lars Arne Markhus

Julefest i Ytre Arna bedehus (Tidlegare festen på «Sentrum»)

Søndag 12. januar kl. 16. Arne musikkforening spelar til juletrengong. Arr: Soknerådet og Saniteten

Arna

Syng jula inn! Familiearrangement med Alliansekorpsset Arna og Lone skulemusikk
Arna kyrkje fredag 6. desember kl. 18.00

Lysmesse og Vi syng jula inn i Betania, Lone

Søndag 9. desember kl. 17.00. Gløgg og peparkaker.

Julekonsert med Unnelandskoret

i Arna kyrkje søndag 8. desember kl. 19.30

Julekonsert med Arna kyrkjes kammerkor. *Barnet i Betlehem*
Arna kyrkje lørdag 14. desember kl. 18.00

Julekonsert med Haukeland songlag

Arna kyrkje søndag 22. desember kl.

Kyrkjelyden syng jula inn

Arna kyrkje, torsdag 19. desember kl. 19. Arna og Ytre Arna kyrkjekor, Ungdomskoret.

Julefest for store og små i Arna bedehus!

Lørdag 28. desember kl. 16. Det blir andakt, sang, god mat og juletrengang.

Julefest for heile familien i Betania, Lone

laurdag 29. desember kl 16. Andakt v/Bjarte Vesetvik

Klubben sin julefest

Arna kyrkjelydshus laurdag 4. januar kl. 16

Barnet i Betlehem

Julekonsert Arna Kyrkje
Lørdag 14. desember kl. 18.00

Arna Kyrkjes Kammerkor

Dirigent Tore Hegdahl
Solist Lydia Hoen Thore
Kantor Hallgeir Øgaard

Bill. kr. 200,-

Julemarked og julepakkeaksjon

Konfirmanter og andre selger produkter de selv har laget. Salg av grøt, kaker, kaffi, te og saft. Overskuddet blir delt mellom kyrkjelydsarbeidet og Kirkens nødhjelps arbeid på Fillippinene. Ta også med en eller flere gaver til barn som lever under vanskelige forhold i Romania og Moldova. Du må også gi kr 50 per gave som fraktbidrag. Ved innlevering merkes gavene med kjønn og alder. Hjertelig velkommen!

Ytre Arna kyrkjelydshus
lørdag 7. desember kl 12.00-15.00.

Prostkassen

Krossen

Skal det vere lov å bere religiøse symbol for ein programleiar i til dømes NRK? Går det an for ein offentlig person å ha eit smykke, forma som ein kross, i halsgropa? Debatten har gått i høge bølger ved inngangen til november. Bakgrunnen er at leiinga i NRK har nekta ei dame som viser seg mykje på TV-skjermene på Sørlandet å bere ein slik kross. Grunngevinga er at NRK skal vere livssynsmessig nøytralt.

AV PROST ØYSTEIN SKAUGE

Dette er eit meningslaust utspel frå NRK. Ingen er nøytrale i slike spørsmål, og sant å seie er det så mange andre i statskringkastinga som på mange områder er så unøytrale at det lyser av dei. Og det er greitt. Nøytralitet er grått, farge-

laust og undertrykkjande. Det må vere lov å vise eit så pass tydeleg symbol som dette. Men det verste med denne debatten er ikkje at den har dukka opp. Det verste er ikkje at grunnlaget for debatten eigentleg syner at landet vårt er eit land som rommer, og skal romme, eit mangfald av livssyn. Det verste er den haldninga ein del av dei som kallar seg kristne utøvar.

Ein aksjon på Facebook går under namnet «*Ja til å bere korset hvor og når jeg vil*». Det er i og for seg eit opprop det kunne gå an å slutte seg til. Men oppropet, aksjonen, er for lengst øydelagd av ufattelege mengder rasistisk grums som vert lagd til i kommentarfeltet. Innvandrara får all skuld for at den kristne kulturen i landet vårt er på vikande front. Ordbruken er direkte utidig, feilaktig, sårande og kanskje til og med farleg.

I Vårt Land fredag 8. november les vi til dømes om andre på Facebook som sender ut bilete av flagget vårt og det norske riksvåpenet med teksten: «*Dette er mitt flagg, kors og riksvåpen. Liker du det ikke, så reis til helvete hjem til ditt eget land*». Slike, og haugevis av andre kommentarar, med langt verre tekst, florerar i dei sosiale media. Det er uverdig.

Det er berre ein grunn til at kristen kultur er på vikande front. Det er at dei som kallar seg kristne ikkje støttar opp om kristne samlingar og kristne handlingar. Eg likar ikkje å framheve eigen familie. Men ein som står meg nær, Steinar Sneås Skauge, har også skrive om dette på sin eigen blogg, St. Isidors minne, og eg må gje han rett når han skriv det følgjande:

«Kven har skulda for at Norge ikkje lenger er eit kristent land? Det er ikkje muslimane. Det er ikkje ateistane. Dei som har skulda for at Norge ikkje er eit kristent land, er dei som ropar og skrik om at Norge er eit kristent land og kor viktig det er at vi tar vare på den kristne kulturarven, utan å leve ut noko av dette i praksis.

Lat oss køyre ein rask test for deg som meiner det er viktig å ta vare på den kristne kulturarven, særleg i møte med innvandrara. Går du ikkje på gudsteneste på søndag? Sender du ikkje borna dine på søndagsskule og barnekor? Veit du ikkje at Kjærleikens høgsong står i 1. Kor 13? Forstår du ikkje kva 1. Kor. 13 viser til? Kan du ikkje Herrens bøn? Meiner du jula handlar om familie og kos? Handlar påska om den siste skituren eller den første turen på forden? Er pinsa kun for den første utepilsen? Trur du reinkarnasjon kan kombinerast med kristendom?

Då er det i så fall DU som er ansvarleg for at kristen tru får mindre plass i det offentlege rom i Norge. Då må DU gå i deg sjølv og gjere noko med ditt liv, slik at du vidareformidlar kristne praksisar som kan vere med og forme samfunnet.»

Velkommen til Sommerfest 2014

Mange gleder allerede seg til Sommerfest og generalforsamling for Det Norske Misjonsselskap (NMS) første uka i juli 2014 – en storsamling der det kommer folk fra alle kanter av landet og kloden.

Stedet er Ekebergsetta i Oslo. I tidsrommet 2. til 6. juli inviterer NMS til en storsamling som vil bli spesielt tilrettelagt også for familier, med parallelle opplegg for barn og tenåringer/ungdommer. Programmet på Sommerfesten blir allsidig og innholdsrikt, med kveldsmøter, seminarer, debatter/forhandlinger, konserter, storbyfest, utflukter, global landsby, mingleområder, internasjonale mattelt, hvilerom, etc. Det blir en egen NMS-campingleir på Ekebergsetta, og over hele byen ellers er det reservert hotellsenger som du kan booke.

SKRUK kommer. Artisten Maria Solheim kommer. Det gjør også biskop Kvarme, forsvarsadvokat Geir Lippestad, det gassiske koret NOVA, gjøglerne Chris og Øystein, Geir Hegerstrøm – blant mange andre. Og så du! Påmeldingen begynner allerede før jul, og trenger du mer informasjon akkurat nå, kan du sjekke www.nms.no/gf2014. Programavisa er klar i november. Ring 51516100 så sender vi deg Sommerfest-avisa, og du får vite alt du trenger å vite.

Å leve med sorga

Samling om sorg og sorgreaksjoner

lørdag 18. januar kl. 12-15

i Torgstuen i Åsane kirke. Velkommen!

Det går då bra

Eg vakna i natt, og puta
mi var våt av tårer.

Det var stilt, handa mi
låg open på dyna.

Eg kjende smerta som ei
elv gjennom meg, og visste
at du kjem aldri tilbake.

Livet må gå vidare no,
seier dei til meg og trøystar.

Det går då bra.

Foto: Sasukekun22/Wikipedia

Bente Bratlund Møland

FEKK AHA-OPPLEVING: Marianne Minde fekk ei aha-oppleving då ho deltok i julefeiringa i kyrkja i 2005. Ho og familien hennar blei hekta, og dei har sidan feira jul i Korskirken fem gonger til.

Bymisjonen lagar jul for alle

– Vi hadde laga oss eit bilete av kven vi trudde skulle kome på julefeiringa i Korskirken. Det var eit feil bilete. Det alle hadde felles, var at dei hadde behov for å feire jul saman med fleire og dele noko, seier Marianne Minde, familiekontakten ved Home-Start i Kirkens Bymisjon i Bergen.

TEKST OG FOTO: KATI INDREFJORD/KIRKENS BYMISJON I BERGEN

Som så mange andre fekk Marianne Minde ei aha-oppleving første gongen ho deltok i den rause julefeiringa i kyrkja. Ho hadde lenge drøymt om å få vere med i Korskirken på julafta, og i 2005 kom sjansen. Etter denne første julefeiringa med Bymisjonen var både ho og ungane hekta, og familien har sidan feira jul i Korskirken fem gonger til.

Den oppskrytte jula

Marianne ville presentere eit alternativ til «pakkehysteriet» til sine tre born som den gongen var

13, 14 og 19 år gamle.

– Julia var blitt veldig kommersiell, syntest eg. Men adventstida var - og er - ei god tid for meg, då vi kunne legge planar og gjere kjekke ting i lag med andre. Eg vart klar over at ikkje alle gledde seg, det var nokre som kvidde seg til jul.

Det kunne handle om skuffa forventningar til korleis adventstida skulle vere, det kunne vere kjensla av at ein sjølv var den einaste som ikkje feira den perfekte familiejula vi les om i vekeblad og aviser. Før feiringa byrja, var alle friviljuge

medarbeidarar på informasjonsmøte. Marianne kom dit med blanke ark, og lurte mellom anna på om ho og dei andre tilsette skulle ha navnermerke på seg.

Som ein storfamilie

– Eg vart så fascinert av det Camilla (Grimsby) sa til oss på møtet - at her feirar vi jul i lag, alle saman. Det var heilt uaktuelt at tilsette eller friviljuge skulle skilje seg ut frå dei andre gjestene, fortel ho.

Julia er ei tid då alt vert meir synleg. Det som er bra, vert ekstra bra, og det som kjennest tøft, vert ekstra tøft. Og saknet etter eit fellesskap - som ein kanskje ikkje merkar resten av året - vert for mange særleg tydeleg i juledagane, då alt skal handle om familielukke og gavedryss.

– Mannen min var med i transportgruppa, og køyrte mellom anna to velklede herrar frå byens beste strøk heim då kvelden var omme. Dei var einslege begge to, og sa at det gjekk greitt heile året - bortsett frå i jula. Då var denne felles feiringa god å ha, seier Marianne.

Ungane hennar er blitt større no, men for dei er det framleis jul i Korskirken som er den ekte jula.

Ei heimleg julafta

– Det er ei fantastisk oppleving. Det er ei ordentleg, tradisjonell julefeiring med alt som høyrer til av god mat, gang rundt juletre og julesongar. Trøytte ungar sovnar i fanget til mor, og røyksugne karar står utanfor med rullingsen. Det er rom for alle, seier Marianne.

– Eg vil verkeleg anbefale det, anten ein kallar seg gjest eller friviljug. Det skillet vert fort brote ned uansett. Vi blir som ein storfamilie, med ulike slags folk som likar å gjere ulike ting. Nokre vil helst sitje i ro, andre må opp og rydde og ordne for å føle seg vel. Det er opent for å vera - og opent for å gjera.

I år gjer familiesituasjonen at det vert heimejul med unge og gamle. Det har Marianne og mannen bestemt.

– Men dersom situasjonen endrar seg att, vil vi heilt klart attende til feiringa i Korskirken. Det er ei heimleg julafta, berre med fleire enn ein vanlegvis har plass til.

Inkludering og integrering

Home-Start Familiekontakten (HSF), der Marianne Minde arbeider, er ein del av Bymisjonens nye avdeling, Oppvekst og mang-

Innsamling av klær, sko og sengetøy til Ukraina

✓/Tro-Håp-Kjærlighet

Første og siste lørdag i mnd. kl. 12-14.00
✓/Lærerehøyskolen på Breistein, Olav Bjordalsvei 43

Pakkes i sekker - kr. 50.- pr. sekk

Kontaktperson: 99 64 24 70
www.thk.no

SKJERF PÅ SJØFARTS-MONUMENTET: Bildet er fra startdagen for årets «Lys i mørket»-aksjon, da Bymisjonen hengte opp 150 oransje, hjemmestrikkede skjjerf i byen og oppfordret folk til å gi dem til noen som fryser.

fald. HSF er eit verdensspennande familiestøtteprogram, der frivillige medarbeidarar kjem heim til småbarnsfamiliar som treng støtte i ein periode. I Oppvekst og mangfald er det ei brei vifte av tilbod til familiar med barn og ungdom i huset. Det at fleire tiltak er retta mot barnefamiliar, gjer det mogleg for mange å finne noko som passar deira behov.

– Vi freistar å invitere «våre» Home-Start-familiar inn på advents-aktivitetane på Bamschiet og i Åpen barnehage. Det vert organisert både juleverkstad og kakebaking, og før jul er det nissefest. Vi gjer også familiare merksame på julefeiringa i Korskirken, understrekar Marianne.

Førti nasjonar

Dei frivillege familiekontaktane i Home-Start får tilbod om den tradisjonelle julekonserten i kyrkja, og vanlegvis vert det og gjeve tilbod om ei teaterforestilling til familiar som brukar tilboda. I år er det førpremiere på «Jul i Blåfjell» som står på tapetet. Takka vere gratisbilletter frå Musikkteatret i Arna kan 50 personar få oppleve denne forestillinga. Førti ulike nasjonar er representerte i den mangfaldige gruppa som brukar tilboda til Oppvekst og mangfald.

– Vi vil gje både barn og vaksne høve til å bli kjent med norske juletradisjonar. I samlingsstunda i Open barnehage syng dei julesongar i adventstida, og det er kjekt både for norske familiar og minoritetsfamiliar, seier koordinatoren.

Den glade budskapen

Og så er det sjølvaste flaggskipet i Bymisjonens julefeiring, då. Julekvelden i Korskirken byrjar i år med messe klokka 17. Deretter set folk seg til festpynta bord der mat og underhaldning vert servert. Også på dei «raude dagane» er det ope hus i Bymisjonen. Første

og andre juledag er det Kafe Magdalena som har opne dører med gratis julemat frå kl. 12 til 15. I veka før jul er det aktiviteter på kafeen kvar dag, det vert laga julekaker, julekransar og annan pynt. I fleire år har Bymisjonen rigga til «Stallen» - ei synleg påminning om den første jul i Betlehem, med

julekrybbe og førjulsstemning. I år vert «Stallen» plassert i Kafe Magdalena, og det vert høve til å kjøpe julegaver frå Bymisjonens egne tre- og tekstilverkstader. Diakon Tone Totland og gateprest Kari Veiteberg går i tillegg ut i byens gater med kirkesykkelen og den glade budskapen.

JUL I KORSKIRKEN: Slik så det ut i Korskirken før gjestene kom julaften 2012.

Bymisjonens jul

- Den tradisjonsrike «artistdugnaden» i Logen vert skipa også i år. 9. desember er Voksne Herrers Orkester organisator og husband for ei rekkje artistar som opptre gratis til inntekt for Bymisjonen. Billetter er å få kjøpt på Billettservice.
- I veka før jul er det aktiviteter på Kafe Magdalena kvar dag, det vert laga julekaker, julekransar og annan pynt.
- Julekvelden i Korskirken byrjar i år med messe klokka 17. Deretter set folk seg til festpynta bord der mat og underhaldning vert servert.
- Dei tilsette på Bryggen Radisson Blue Hotel inviterer Bymisjonens brukarar til gratis julemiddag på hotellet på julekvelden, frå klokka 12 til 15. Dette er primært ei tilskipping for byens rusavhengige, men også for fattige tilreisande frå Sør-Europa.
- Første og andre juledag har Kafe Magdalena opne dører med gratis julemat frå kl. 12 til 15.

Abbedissen

begravelsesbyrå as

Fyllingsdalen Døgnvakt 55 15 40 90
Åsane Døgnvakt 55 25 31 00

TILLITEN TIL OSS VIL BLI GODT IVARETATT

www.abbedissen.no

Bergen Omegn

BEGRAVELSESHJELP

- vi utfører alt det praktiske eller tilrettelegger for pårørende som ønsker å gjøre noe selv

Knut Helge Polden

Espen Polden

Tom Wilson

Heine Polden

Døgntelefon: 55 21 44 50 • mobil: 917 51 700
www.bergenomegn.no

AVD. BERGEN

Teatergt. 20
5010 Bergen
Tlf: 55 21 44 50

AVD. BERGEN VEST

2.etg på Shellstasjonen
Sartor, 5353 Straume
Tlf: 55 21 44 50

Åsane

Begravelsesbyrå

v/ Johannes R. Blom

55 18 90 00 Døgnvakt

E-post: aasane-b@online.no
TERTNESVEIEN 99 (Hildes Blomster AS)

Arna Gravferdsbyrå AS

Lakslia 14
5260 Indre Arna

Ragnhild Th. Kristing – Marit I. Hope – Torstein A. Jensen

Tlf. (hele døgnet) 55 24 08 08

Koba Christensen

BEGRAVELSESBYRÅ

123 års erfaring - Din trygghet i en vanskelig tid.

- Gratis samtale i hjemmet
- Egen blomsteravdeling
- Alle prisklasser - forhåndspris
- Gravmonumenter

Dreggsallm, 5003 Bergen **Telefon: 55 300 800** post@koba.no, www.koba.no

Dåp, konfirmasjon eller bryllup?

Vi har det du trenger for å dekke ditt nydelige festbord!

Stort og unikt utvalg i norske håndlagde lys, servietter, løpere, lysestaker, skåler, silkeblomster, bordkort m.m.

Fjøsangerveien 207
55 31 80 01

Løiten Lys Bergen

Løiten Lys

www.loiten-lys-bergen.no

Begravelsesbyrået for byen og distriktet

Solstrands

Begravelsesbyrå as

www.solstrands.no
post@solstrands.no

DØGNVAKT • 55 55 16 16

Vår erfaring – din trygghet

Eli-Karins Sangtjenester

Ønsker du sang ved en spesiell anledning?
Bryllup • begravelse • jubileum etc.

**Sang i glede og sorg,
fra hjerte til hjerte**

911 87 695 • elikilll@broadpark.no
Eli-Karin Lillebø

Åsane Senter Kilden Senter Oasen Senter Sletten Senter

Alltid en anledning!

TOPPE
BLOMSTER
- fra hjerte til hjerte

www.toppeblomster.no Tlf: 55 18 03 00

ASTRI VÅRDAL

statsautorisert revisor, autorisert regnskapsfører
Ytre Arna - tlf 55 53 14 94

- Revisjon: aksjeselskap, stiftelser, borettslag mm.
- Regnskapsføring.

astri@vaardal.no - <http://www.vaardal.no>

STOR BLOMSTERBUTIKK

...med godt utvalg til alle anledninger.

Brudbuketter.
Sorgbinderi m.m.

Hageland

ÅSANE HAGESENTER

TLF: 55395600

asane@hageland.no

Biskopens julhøysing

Vener for livet?

I 2013 har vi ungdomsår i Bjørgvin bispedøme. I møta våre med ungdom hentar vi ofte fram dette biletet som står saman med andakten. Det passar som hand i hanske med juleevangeliet.

AV BISKOP HALVOR NORDHAUG

Biletet viser Jesus og den egyptiske munken Menas frå ca. år 600. Det blir gjerne kalla «Jesus og venen hans», og heng i dag i Louvre i Paris. Ofte når Jesus blir skildra i kunsten er han tydeleg større enn menneska som omgir han. Men i dette biletet er dei jamlike. Jesus og munken er omtrent like høge, og Jesus legg handa si rundt munken sine skuldrer. Dei er vener og går vegen saman.

Dette er eit bilete som fell i god jord hos ungdom, fordi det viser vener som bryr seg om

kvarandre, der den eine ikkje gjer seg stor på den andre sin kostnad. Jesus vil ikkje vere fjern, men nær. Jesus vil ikkje vere eit uløyst mysterium, men ein ven som gir seg til kjenne og vil vere den fortrulege følgesveinen gjennom livet vårt. Biletet minner oss om Jesu ord i Johannevangeliet: «Eg kallar dykk ikkje tenarar lenger, for tenaren veit ikkje kva herren hans gjer. Eg kallar dykk vener, for eg har fortalt dykk alt eg har høyrte av Far min». (Joh. 15,15).

Då Jesus blei fødd og lagd i krubba, blei noko av Gud sjølv overgitt i hendene våre. I Jesus kom Gud oss så nær som det er mogeleg. Han

blei ein av oss, ein bror og ein ven. Ungdom i dag, som ungdom i går, er opptekne av venskap. Mange har nære vener som betyr mykje for dei, men mange har også opplevd at vener sviktar. Somme veit kanskje ikkje om dei har ein verkeleg ven.

I ungdomsåret 2013 har det vore målet vårt at ungdom, og alle andre, skal få høyre at det her og no finst ein som alltid og under alle forhold vil vere venen deira, slik han var det for munken Menas for mange hundre år sidan. Jesus er ein ven som ikkje sviktar og som aldri blir klok av skade.

Kan du sjå at munken skjeglar litt med venstre auge? Det er neppe ein glipp frå målarer si side. Med eitt auge ser han mot Jesus og med eitt auge ser han på vegen som ligg framfor. Slik fortel biletet noko om kva det er å vere ein kristen. Speler Gud ei rolle i livet ditt? Betyr Jesus noko for deg? Viss ikkje, er det bra at du les dette og får sjå biletet av Jesus og venen hans. Jesus er venen som aldri gir oss opp, heller ikkje når vi går bort. Ville det ikkje vore fint å vere venen hans?

(Foto: RWN-Grand Palais (Musée du Louvre)/Hervé Lewandowski)

Frå solo- spelar til lagspelar

ARNE I ARNA: Arne Mullen kjenner lokalhistoria i Ytre Arna godt etter ni og eit halvt år i bygda. Her står han med Ytre Arna i bakgrunnen ein grå dag.

Sidan Arne Mullen blei prest i 1997 har han vore solospelar. Først i Paris i seks år. Så i Ytre Arna i ni og eit halvt. No er han vorten «håvehenta», eller headhunta som det og heiter, av biskopen for å leie eit team på fire prestar i Åsane kyrkjelyd.

TEKST/BILETE OLAV@VIKSE.COM

Ei ære for Arne, å bli kalla på den måten.

– Eg har aldri ein dag tenkt meg sjølv som sokneprest i Åsane, seier Arne.

Eg trur han. Arne er for smålåten til å tenke seg sjølv i store stillingar. I dag er han sokneprest i byens minste sokn. Fra nyåret av er han sokneprest i byens største. Og eit av Norges tre største, om eg er rett informert. Arne ser trygg ut. Men sjølv kjenner han seg ikkje alltid like trygg inni, seier han. Og hendene seier det same. Dei knyter knutar på fingrane så eg gløymer å spørje meir. Vil det verte vrangknute?

– Men eg veit med meg sjølv at eg er god på å skape trygge relasjonar rundt meg, seier han.

Det same seier medarbeidarane hans i Ytre og Indre Arna.

Ikkje dagleg kost

Å bli kalla av biskop og prost utan først å måtte søke stillinga er ikkje dagleg kost i norske kyrkjer. Men det har vore litt ugrent i Åsane i det siste, så biskopen valde å flytte han innan same prosti. Det har han rett til utan å gå til utlysing av stillinga.

– Det blir vaksenopplæring på meg no, seier han og smiler.

– Eg veit mest ingen ting om Åsane.

Arne har vorten «håvehenta» før óg han. Både til Paris og til Haukås. Til Paris vart han kalla av Det norske misjonsselskap. Til nybrottsarbeid. Til Haukås var det biskop og prost som kalla han. For å gjera nybrottsarbeid der også, i eit område som kjem til å vekse sterkt framover. Der har han bygd ungdomsarbeid frå grunnen. Ut frå konfirmantarbeidet. Men ikkje han aleine, må vite.

Alltid taknemleg

Arne tek aldri æra for noko sjølv. Ære skal alltid delast med frivillige hjelparar. Og Gud. Difor er han taknemleg. Alltid taknemleg. Sånn er Arne. Men han kan vera svært dårleg til å ta imot ros. Eg har jobba mykje saman med Arne. Og i første tida var det irriterande å aldri komme igjennom med ros til mannen. Eg prøvde gong etter gong. Han berre vidare sendte rosen til medarbeidarane som om han sjølv ikkje betydde noko. Men etter kvart har eg skjont det. Beskjeden. Han er skrudd saman sånn. Med blikk oppover og rundt seg. Seg sjølv til sist, som ein som går i dei spora Gud og biskop legg føre han. Det er det han ber om å få gjera. Vera ein som går der han skal. Mange

prestar ynskjer det same. At det var dei som fekk ein slik telefon ifrå biskopen. Få ei slik anerkjening som Arne har fått. Men dei høyrer ingenting.

Dialekten er arbeid for ein språkeksper

Om han er ein nærverande far? Vel, nokre gonger, fortel han. Lat og makeleg utmeldt ligg han

saman med andre kristne. Hatt kristne vener. Snakka kristne ting. Men han likar seg blant menneske som ikkje trur og. Sørgjande for eksempel. Blant folk som har mista ein dei var glad i. Arne kan vera nær og lyttande. Det veit mange som har høyrte han der framme ved kista. Som har høyrte han sei minneord om den døde. Eller da han var heime hos dei på føre-

– Eg veit mest ingen ting om Åsane.

gjerne på sofaen ein kjærkomen fridag. Neppes den store mannen med støvsugaren. Sjølv om eg legg merke til at støvsugaren ligg uryddig stabla nettopp på hans kontor. Kanskje kona meiner at akkurat det rommet får han greie sjølv? Det er artig å lytte til Arne. Ein språkeksper ville nok seie det finst spor av fleire dialektar i dialekten. Nett som han er rein nynorskmann frå Førde, legg han om og syng tydelege tonar på ein eller annan melodi frå ein stad eg ikkje kjenner. Kanskje det er fransk?

Lokalhistorikar etter kvart

Arne er ein innsidemann i kyrkje og bedehus. Han har alltid vore det. Hatt tru og høyrte til. Gått

hand.

– Eg har vorte god i lokalhistoria til Ytre Arna gjennom desse åra. Spesielt når gamle folk ligg i kista, vert det fortalt mykje om tider som er borte. Den gongen det var industri og yrande liv på staden, seier han.

– Eg har vorte veldig glad i denne staden ved elve, som det heiter der. Dei har betydd mykje for meg, og for folk i generasjonar.

Misjonær i Paris

– Eg blei prest for å bli misjonær, seier han brått. Redd for å gløyme å nemne det.

– Eg blei prest for å bli misjonær, seier han brått. Redd for å gløyme å nemne det.

EI TÅRE FOR OLDEMOR: Arne vert rørt når han fortel om korleis oldemora hans døyde i barselseng, i trua på at Jesus ville ta vare på sonen hennar.

– Eg var 17-18 år da det blei klart for meg kva eg ville bli. Så let eg Gud få bestemme resten.

Eg skjønar fort at det må vera godt å vera medarbeidar i Ytre Arna kyrkjelyd. Det er å bli sett pris på. Få lov å vera med å dra laset. Det er sånn han byggjer stein på stein på Haukås. Sender unge hjelparar på leiar trening. Gir dei oppgåver i konfirmantopplegget. Skaper eit miljø som unge vil vera med i. Arne er dyktig. Eg har sete i mange møter med denne mannen som nå går til ny jobb. Eg har høyrte han fortelje om Ytre Arna, om alt dei har fått til der som er til å gle seg over.

Ei nyve i panna

Eg er vorten imponert. Men da vert han redd. At eg skal skrive noko som ikkje held vatn. For alt er ikkje heilt bra! «Det veit eg vel», seier eg. Men det hjelp ikkje. Så det blir ikkje skreve noko. Ofte er ein tidlegare soknerådsleiar i Ytre Arna saman med meg på møta. Han humrar han og av Arne. Nokre gonger kan Arne få ei nyve i panna. Det er når den forsiktige presten i Ytre Arna får ukjente tankar og forslag å bryne seg på. Da

– Nokon gonger misunner eg bror min som er tømrrar.

kjem det fram noko i panna og rundt auga hans som fortel at det bryt i tankane hans. Han er usikker på om han likar det han høyrer. Så blir han stille. Han kan rette fram fingeren verbalt. Moraliserer. At vi ikkje kan gjera, og du må hugse at, ikkje gå framom altaret og fotografere! Slik eg høyrer han.

Han vil gjerne sette spor

For rett nok vil han ha fine bilete

frå gudsteneste og heilage handlingar. Men fotografen skal helst vera usynleg. Ingen kan vera perfekt. Sjølv ikkje Arne. Og no kjenner eg ei spenning her eg skriv, før Arne skal få lese det eg skriv om han. Om han kjem til å stryke mykje. Vil han la deg sjå godorda? Alle dei eg har skrive? Eg kunne lett ha funne mange fleire. Om konfirmantleiarar, ungdomsarbeid, samarbeid, sokneråd, samarbeid med Arna og arbeidarane der. Så mykje han har sagt og gjort.

– Hytta på heimsplassen dreg vi til så ofte vi kan. Eg kjenner at der får eg sett spor etter meg. For å vera prest er å skrive i sand. Etterpå er skrifta viska ut av tidevatnet. Vil eg sette spor etter meg? Vil noko vare? Tida vil vise.

– Nokon gonger misunner eg bror min som er tømrrar. Husa han bygger blir ståande etter han. Som monument på det han har skapt.

– På hytta får eg og sett spor som varer. Eg elsker å lage ting.

Ikkje tenkt nok gjennom ting

– Trua mi er enkel. Liketil, seier han og smiler med rolege hender.

– Tvil har ikkje vore mi greie! Eg fekk med meg tillit heimanfrå! Så det er vanskelig for meg å sette meg inn i menneskas tankar som seier dei ikkje greier å tru.

Menneske som kanskje har fått noko øydelagt inni seg av ei hending, eller noko vondt som varte. I barndomen kanskje. Tilliten til menneske og Gud vart øydelagt! – Jo, eg høyrer på dei, men kan ikkje heilt forstå. Trur eg.

«Sjølv kan eg heller ikkje tru» står det skreve i Luthers vesle katekisme. Men det er noko heilt anna. Enn det dei som er fråstolen tilliten av andre.

– Men du tek meg litt på fersken her Olav, når du spør om dette. Eg kjenner at eg ikkje er nok gjenomtenkt på dette. Beklagar.

Lite sol

Den dagen eg var heime hos han hang tåka ned over hustaket. Tjukk som graut. Det regna. Sola var på vift ein anna stad. Men vi tok bilde. Vi blei våte. Han brygga kaffi til meg. Sjølv drakk han vatn. Baud meg kjeks. Ville finne ei panne i skapet, leitte lenge. Men gryteskap er ikkje hans verd.

– Du veit, mange prestar har lett for å verte solospelarar. Sine eigne tankar blir det viktigaste for dei. Menneska må tilpasse seg presten, seier han.

– No skal eg prøve å få dei andre til å bløme. To kapellantar, ein seniorprest og meg sjølv.

Kantor og diakon, klokkar og kyrkjetenar. Skriflesar og nattverdmedhjelpar. Og alle dei andre som ikkje er gløymt, men berre ikkje nemt.

– Som eg ikkje kjenner. Enno. Men eg er alt høgtideleg innsett i Åsane. Skal vise meg på kontoret der og i staben framover. Men

fortsette med gudstenester i Ytre Arna ut året.

Blømande medarbeidarar

– Det er ikkje meg dette skal handle om. Vi skal bli gode saman! For menneskas skuld! Dei som kjem til kyrkje! For å skape alt det vi ønskjer oss må vi være trygge! Inni oss er vi alle små barn. Som treng ros for å få kraft og mot til å gå.

Ros er som vitaminar. Og vi treng å kjenne at vi høyrer til.

– Jovisst ser vi trygge ut på utsida. Men ikkje alltid er vi det inni. Sjølv kan eg vera sårbar. Engstelig. Men eg viser det ikkje. Gjerne når arbeidsoppgåvene tårnar seg opp rundt meg og eg kjenner at dei er fleire enn eg maktar.

– Om eit år skal jobben min evaluert, seier han så.

Hendene hans jobbar med å løyse knutane han har vikla dei inn i.

– Då kan sjefane kome til å seie at eg ikkje fungerer som sokneprest i Åsane, seier han.

– Då trekk eg meg tilbake! Dei har lova meg jobb ein eller annan stad. Så arbeidslaus vert eg ikkje. Eg gjer berre det eg er blitt beden om. Eg gjer mitt beste. Om ikkje det er godt nok, får det vera sånn. Og vi skal fortsette å bu i Ytre Arna inntil vidare. Kona vil ikkje flytte, viss ho og ungane kan sleppe. Inntil vidare.

Åsane kirke 20 år:

Jubileumsprogrammet

- Hele desember: Utstilling med bilder og utklipp i våpenhuset og i Åsane storsenter.
- 1. desember kl. 11.00: Familiegudstjeneste, Spiren, Prelud og Li barnegospel deltar, kirkekaffe med bursdagsfest etterpå.
- 1. desember kl. 17.00: Førjuls-konsert «Stille Natt, Hellige Natt» med Elisabeth Andreasen, Alexander Rybak, Marian Aas Hansen, Tor Endresen og Rune Larsen. Billetter.
- 2. desember kl. 19.00: Temakveld om kirkekunst, ved Rolf Armand Rasmussen.
- 9. desember kl. 19.00: Temakveld om salmer. Arve Brunvoll forteller om samler han selv har skrevet eller oversatt.
- 11. desember: Grøttest i Stjer-
- nen åpen barnehage med jubileumsmarkering.
- 12. desember kl. 19.00 (Åsane gamle kirke): Førjuls-konsert med Kormix, Lækoret og Nyborg brass.
- 15. desember kl. 17.30 (Åsane gamle kirke): Julekonsert med Bergen Vocalis.
- 15. desember kl. 19.00: Korsko-lens julekonsert - med Magnificat, Accord, Prima Vista, Cantus Sororum og Voka.
- 16. desember kl. 19.00: Historiekveld «I grevens tid» ved Jan Sverre Stray.
- 21. og 22. desember, begge dager kl. 21.00: Bergen nord kammerkor.
- 23. desember kl. 22.00 (Åsane gamle kirke): Bergen mannskor.

Olaf Hillestad (1923-1974):

Kirkelig opp- rører og elsket salmedikter

Det var Olaf Hillestads uttalte program å åpne kirkens dører for unge mennesker, men for å gjøre dem til kirkegjengere og fremtidige menighetsbyggere var det nødvendig å møte dem med ord som appellerte til dem og et tonespråk som var deres. Dette var en uvant innstilling i norsk kirkeliv da Hillestad ble prest.

AV LISE MCKINNON

Olaf ble født på Askøy 8. juli 1923, sønn av presten Erik Olsen Feet og Bergljot Zwilgmeyer. Morbroren, Dagfinn Zwilgmeyer var prest og salmedikter, forfattergener kan han også ha arvet etter et annet medlem av Zwilgmeyerfamilien, nemlig Dikken, som er blitt kalt en fornyer av norsk barnelitteratur.

Kapellan i Slettebakken

I 1952 ble han cand. theol. og fikk sin ordinasjon. Hans første arbeidsplass ble Norges kristelige ungdomsforbund, først som soldatsekretær og fra 1954 som forbundets landssekretær. I den

perioden fikk tusener av ungdommer et møte med Hillestads entusiasme og evner til å spre glede omkring seg i de store tenårings-treffene han ledet. Fra 1959 virket han som hjelpeprest i Uranienborg menighet i Oslo, før han ble utnevnt til residerende kapellan i Slettebakken kirke og innsatt der ved høymessen 3. februar 1963. Slettebakken ble utskilt som egen menighet i 1960, eget kirkebygg ble ikke innviet før i 1970, men det var stor kirkelig aktivitet i det som fremdeles kunne kalles et nybyggerstrøk med mange unge mennesker.

Energi og entusiasme

Når en skriver for et menighetsblad i Bergen, føles det naturlig å

Foto: Cappelen's forlag

VILLE VÆRT 90 ÅR: «Han døde som han levde - bunn glad fordi han alltid var bunn alvorlig» skrev biskop Alex Johnson i sitt minneord over Olaf Hillestad.

legge spesiell vekt på denne perioden i Hillestads liv. Kanskje kan vi ennå ha litt å lære av virksomheten der. Det er slående hvor ofte ordene «glede»/«gledelig», «velkommen» og «ung» går igjen i menighetsbladet. Der er energi og entusiasme, men det er aldri tvil om hva som er det viktigste: «Husk: Det er ikke flaut å gå i kirken og det er ikke kjedelig å være der. Hva annet har du egentlig på programmet som er så meget mer interessant og givende?» Hillestad hadde vært på studieturer til Tyskland og USA for å se hva som skjedde angående fornyelse av liturgien i andre land, men det var etter en studietur til Storbritannia i 1963 (det året The Beatles hadde sitt store gjennombrudd i hjemlandet) med stipend fra Menighetsfakultetets Hallsbylegat at han ble så oppglødd at han skrev en rytmesalme på vei hjem.

Romalder-salme

Han begynte å oversette noen av salmene han hadde hørt, samt å skrive salmer selv. I 1964 sto en salme signert Olaf Hillestad på fremsiden av Slettebakken menighetsblad med tittelen «Romalder-salme». Året etter sto den i bladet med tittelen «Salme for ungdom». Dette var «Se universets Herre», den første salmen som tar hele det svimlende universet inn i salmediktningen. Ungdommen sluttet opp om aktivitetene i menigheten og samlet seg i den såkalte «kjellerkirken», tilfluktsrommet på Slettebakken skole.

– Det var så fullt der at de sto oppetter veggene. Brannvesenet ville aldri tillatt noe slikt i dag, minnes organist Olav Øgaard.

Møtte motstand

Og fra dette primitive kirkerommet ble det bølger som skapte døninger langt utover byen og selv landets grenser. 26. januar 1964 var det «tv-overføring av ungdomsgudstjeneste i Slettebakken og norgesmesterskap på skøyter», kunne menighetsbladet fortelle. Senere samme år fulgte platen «Den unge menighet». Den inneholdt noen av Hillestads salmer og liturgi med moderne rytmer, «alt sunget på bredeste bergensdialekt av de unge». Det kirkemusikalske Norge var negativt. Det ble innlegg i aviser landet rundt, men «reaksjonen var langt mer positiv enn initiativtakeren hadde ventet» i den tykke brevbunken som kom til kirken. En av Hillestads steileste motstandere til å begynne med, var organisten og komponisten Egil Hovland, som blant annet gikk sterkt ut mot Hillestad på et møte i Presteforeningen.

Hillestad/Hovland

Men Hillestad lot seg ikke kue. Han sendte et brev med tre av sine salmetekster til Hovland hvor han skrev: «Nå har du gjort meg så mange pek, at nå er det på tide at du begynner å gjøre bot». «Boten» besto i å lage melodier til de vedlagte salmene, «Se universets herre», «Himmelske Far du har skapt oss» og «Du ber oss til ditt alterbord». Senere havnet Hillestad og Hovland i samme kommisjon og utviklet et godt samarbeid. Om sitt verk «Langfredag» sa Hovland at «bønnene er laget av Hillestad, og de handler om sosial urettferdighet, lidelse, ungdom og narkotika og alt det der. Vi tok opp det med menneskelig nød og Lønnings poeng: at Kristus går inn i vår tids lidelse. Det var veldig radikalt på den tiden».

DUGNADSPATE: Kirkelig Kulturverksteds første plate og starten på selskapet da den kom ut i 1974. Repertoaret spenner fra samtidjazz via viser til kirkemusikk i ymse varianter, der ulike artister medvirker i et dugnadspreget prosjekt i typisk 70-tallsstil. Produsert av ekteparet Marianne Lystrup og Olafs sønn, Erik Hillestad.

Dans i kirken

Hovland innførte ballett i sin «Missa Vigilante» i 1967. Dans i kirken utfordret pietistene voldsomt. «Rabalder er et stadium i utviklingen», sa han til Dagbladet ved en annen anledning samme år. Ord Hillestad sikkert var enig i! Allerede i 1965 var Hillestad blitt medlem av Liturgikommisjonen, og i 1966 forlot han Slettebakken, reiste tilbake til Oslo hvor han via Norges kristelige ungdomsforbund fortsatte arbeidet med fornyelse av konfirmasjonsundervisningen. Han stiftet Forum Experimentale

hvor de liturgiske nyskapningene kunne foregå og var aktivt med i mye som det ikke er plass til å nevne her. Han skrev mange salmer som tydelig viser hans positive og glade kristentro og ønsket om å tenne begeistring i menigheten. Syv av hans beste er med i den nye salmeboken, i tillegg til seks han har oversatt.

Døde som han levde

I 1972 ble Hillestad generalsekretær i Oslo indremisjon, da led han allerede av hudkreft, en sykdom som han holdt skjult for alle bortsett fra sin egen familie.

Hans død 23. januar 1974 kom derfor som et sjokk på mange. I sine minneord skrev biskop Alex Johnson: «Først og fremst er hans navn knyttet til den fornyelse i det kristne ungdomsarbeidet som har preget de siste 20 år. Hillestad fikk en egen klangfarve inn i ungdomsarbeidet. Han hadde evnen - både i tale og dikt - til å la de unge finne sammenhengen mellom hele menneskehetens situasjon og de daglige plikter». Og videre: «Han tok aldri seg selv høytidelig. Fordi han tok livet så alvorlig. Han var et fyrverkeri av humør og

selvironi og glemte aldri at han kom fra 'rampegjengen i Ullevål hageby'. Han døde som han levde - bunn glad fordi han alltid var bunn alvorlig». La et lite 90-års jubileum for Olaf Hillestads fødsel bli en opptakt til en velfortjent og stor hundreårs-markering!

Sitatene og opplysningene er hentet fra mange kilder, men jeg vil gjerne nevne den hjertelige mottakelsen og de gode samtalene jeg hadde i Slettebakken kirke - en kirke hvor døren fremdeles er åpen!

UNIVERSETS HERRE

Se universets Herre
i rommets kongehall,
med stjerner i sin krone
og kloder uten tall.

Men han er og i støvet
og kommer ganske nær,
han ser vår ferd på jorden
og husker hvem vi er.

Se han som tenner lyset
i rommets kirkesal,
velsigner hele kosmos
fra himlens katedral.

Men han ser og i nåde
til jordens lave krypt,
han rekker sine hender
mot oss som falt så dypt.

Se han som skaper livet
i rommets dunkle skjød,
som hersker over altet
og over liv og død.

Men han bor og i hjertet
hos sine barn på jord,
han skaper liv av døde
og frelser den som tror

Olaf Hillestad

HESTEHODETÅKEN: Denne stjerne-tåken ligger i stjernebildet Orions belte, og består av ufattelige mengder støv og gass. Dette er en av universets mange stjerne-tåker, en slags stjerne-nes fødestuer.

Gospel Bergens julekonsert:

– Jeg lærer dem å stoppe tankene

NATURSYMFONIKER: – Jeg prøver all- tid å gjøre ting litt annerledes, i stedet for bare å kopiere slik det har vært gjort før, sier gospelkorets dirigent, Marcus Davidson, som også komponerer korsymfonier der stemmene får synge sammen med naturlyder.

– Alle har rytme i kroppen. Det er lettere å få denne frem ved å slutte å tenke, sier Marcus Davidson, britisk samtidskomponist og dirigent for Gospel Bergen siden 2010.

TEKST OG FOTO: MAGNE FONN HAFSKOR

Gospel Bergen ble startet av Rune Larsen i 1969, og er nå Norges eldste gospelkor. Marcus Davidson har selv bakgrunn som korsanger, da i The Worcester Cathedral Choir.

– Det var en glimrende musikalsk utdanning for en ung gutt, forteller han.

Et støyende urverk

Senere studerte han musikk ved City University i London (under den walisiske komponisten Rhian Samuel) og Universitetet i Birmingham under komponist og musikkprofessor Vic Hoyland.

– Jeg husker eksakt øyeblikket da jeg skjønte at det var dette jeg skulle drive med, sier han.

– Det skjedde da i en komposisjonslære-time med Hoyland, der han fortalte studentene hvordan du kan sammenligne Stravinskis musikk med et urverk. Alt henger sammen.

– Stravinskis musikk er vel en ganske støyende klokke?

– Hehe. Ja, det tenker jeg også. Min favoritthistorie er den der Stravinskij og danseren Nijinskij står på hver sin stol, midt under verdenspremieren, mens de roper ut instruksjoner til danserne. Jeg skulle likt å være der. Orkesteret syntes harmoniene var vanskelige å spille, og hele stykket var et eneste stort sjokk både for musikerne og publikum.

Julesanger og carols

Sjokket blir nok ikke like stort for publikum på Gospel Bergens tradisjonelle julekonsert i Johanneskirken 7. desember.

– Det blir hovedsakelig amerikansk gospelmusikk, norske julesanger i interessante og litt annerledes arrangementer og noen tradisjonelle britiske «carols», opplyser Davidson.

– Er det her briten i deg kommer gjennom?

– Hehe, ja, jeg har puttet inn noen ting fra den tradisjonen. Det er der jeg kommer fra.

– Hva har du ellers tatt med deg til gospelkoret?

– Mye erfaring. Gjennom årene har spilt med mange gode musikere, og lærte tidlig at rytmen har en sentral plass. Du har den i kroppen, og hemmeligheten er å ikke tenke på den, slik vi ser det i amerikansk gospelmusikk. Så jeg håper jeg har gitt dem en profesjonell standard, samt arrangementer som passer til koret.

Syngende reker

Han legger vekt på å lage arrangementer med litt uvanlige harmonier; som strekker seg litt i uventede retninger.

– Min tommelfingerregel er å alltid lage det annerledes for publikum. Jeg prøver alltid å gjøre ting litt annerledes, i stedet for bare å kopiere slik det har vært gjort før.

Marcus Davidson skriver også egen musikk. Noen eksempler ble fremført i Johanneskirken nylig under Bergen kirkeautunnale. Tenoren

Fakta:

Gospel Bergen

• I 1969 mente Rune Larsen at det var på tide at Bergen fikk sitt eget gospelkor. Siden har arbeidet fortsatt uavbrutt, og Bergen Gospel er i dag Norges eldste gospelkor.

• Koret har hele tiden stått under KFUK/KFUM-paraplyen, og øver i lokalene deres på Ynglingen i Bergen sentrum.

• Gospel Bergen består i dag av 25 ungdommer mellom 21 og 24 år, og dirigeres av Marcus Davidson, komponist og pianist fra London.

• På repertoaret står gospelmusikk med røtter fra den afroamerikanske tradisjonen, med sanger hentet fra store gospelartister som Kirk Franklin, Myron Butler og Fred Hammond.

• Dersom du ønsker å bli med i Gospel Bergen, kan du sende en mail til info@gospelbergen.com, og du vil bli kontaktet når de tar inn nye medlemmer. Nye auditions blir satt opp ved semesterstart, som er i januar.

• Korets tradisjonelle julekonsert i Johanneskirken holdes i år 7. desember.

• Mer informasjon: www.gospelbergen.no og på egen Facebook-side.

Gospel Bergen
(foto: Shandell Marie Sletten Tellevik)

John Beaumont sang blant annet Davidsons verk «Ananta» (basert på gamle indiske tekster), akkompagnert av strykerdroner og opptak av menneskestemmer. Plateselskapet Touch har gitt ut noe av musikken hans. På «Cross Pollination» (2011) samarbeider han med Chris Watson (Cabaret Voltaire, Hafler Trio) om et stykke der korsangere akkompagnerer opptak av summende bier (!), og de to har også gjort en innspilling sammen der de kombinerer korsang og elektronikk med lyder fra havet - som måker, delfiner og; utrolig nok; reker.

Bilder laget av lyd

Chris Watson begynte med å gjøre opptak til sistnevnte fra Bryggen i Bergen, og fortsatte like nord til iskappen.

– Det er innspillinger både fra under og over havoverflaten, forteller Davidson.

Verket heter Polyphonics, og inngår som andre del av Davidsons planlagte trilogi (Biesymfonien var første del).

– Siste del blir en fuglesymfoni, sier han.

– Jeg vil lage en innspilling, der mennesker synger sammen med fugler. Det jeg jakter på, er den musikken som ligger inne i lydene.

– Hvordan er Chris Watson?

– Å, han er briljant. Jeg har lært mye, og føler meg privilegert som får samarbeide med han. Han gjør ting du aldri ville kommet på selv; lager bilder satt sammen av lyder. Dessuten er han en hyggelig fyr, beskjeden og svært privat av natur.

Stjernenes musikk

De to møttes via Touch. Marcus Davidson fikk en bestilling på vokalstemmene til Bee Symphony, som opprinnelig var Watsons ide.

– For meg var dette en stor mulighet til å utforske musikken i naturen, sier han, og forteller at hans neste prosjekt handler om hvor endeløst stort og massivt universet er.

– Er det musikk i verdensrommet?

– Åja. Jeg jobber med et stykke nå, der jeg mikser opptak fra pulsarer med trommer. Det vil komme ut på min neste cd.

Lydopptakene har han lånt fra NASA, som blant annet gjorde innspillinger da Voyager 1 og 2 fløy forbi planetene Saturn, Jupiter og Uranus.

I begynnelsen var Ordet

– Det er utrolige opptak. Ringene rundt Uranus høres ut som en tibetansk gong, mens Jupiter hadde lignende lyder som de jeg tidligere har hørt fra jorden atmosfære. Det er nesten som om planetene snakker sammen. Når jeg lytter til disse opptakene, kan jeg ikke la være å tenke at det må finnes en høyere orden.

Noe av det samme opplevde han da han skrev ut korstemmene til Biesymfonien.

– Noe av det minnet faktisk om australsk aboriginal-musikk. Det fikk meg til å undres på hva dette folket faktisk sitter på av kunnskap.

– I dette urfolkets legender snakkes det om at vår verdens eksistens ble sunget frem. Er det noe slikt du tenker på?

– Ja, og du har det samme både i den gamle sanskrit-stavelsen «om», som henger sammen med skapelsen av verden, og i Bibelen, sier han, og viser til de kjente åpningsordene i Johannesevangeliet: «I begynnelsen var Ordet. Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud».

JULEGAVETIPS: Både Joffrey-balletten fra Chicago (bildet) og den russiske Mravinskij-balletten har gjenskapt Nijinskis fargerike ballettforestilling. Sistnevnte er utgitt på en praktfull bluray sammen med deres versjon av Stravinskis andre store ballettmesterverk; Ildfuglen. (Foto: Herbert Migdoll/Joffrey Ballet)

Ballett fra det ytre rom

Moderne musikk ble født 29. mai 1913. Svangerskapet forløp som normalt, men selve fødselen var smertefull. Barnet viste seg likevel usedvanlig levedyktig, og er fortsatt i god vigør 100 år senere.

MAGNE FONN HAFSKOR

Jeg snakker ikke om en hun eller en han, men et orkesterverk. Igor Stravinskis «Vårofferet» skapte nærmest opprørske tilstander da det ble presentert for et uforberedt publikum ved Théâtre des Champs-Élysées. Det er ikke sikkert om det var den tungt rytmiske musikken eller Nijinskis tilhørende ballett, der en ung jomfru ofres til en hedensk guddom for å sikre grøden, som var mest provoserende. Sannsynligvis var det en kombinasjon.

I dag kan vi le av det, og lure på hva alt oppstyret handlet om. Jeg har alltid tenkt at det må være den fremtredende bruken av rytme. Hele orkesteret er som en eneste pulserende bevegelse, mens en enkel folketonelignede melodi betrakter det hele fra oven; spilt i fagottens aller lyseste register. Kanskje det var noe i luften. Moderniteten var på vei inn, med biler, flygemaskiner og samlebånd, og første verdenskrig var bare et år unna.

Kunstnere er følsomme mennesker, og tar inn samfunnet før oss andre. Kunsten blir da et spill, som reflekterer tilbake det vi allerede vet uten å vite det. Det er den gjenkjennelsen som får oss til reagere, enten det er med sinne, glede eller ren eufori. Selv feiret jeg rund dag på Vårofferets hundreårsdag, og hva var vel da mer naturlig enn å ønske meg innspillinger av det flotte verket. Det fikk jeg også, regelrett i bøtter og spann.

Plateselskapet Sony har nemlig, i anledning jubileet, samlet ti historiske innspillinger av Vårofferet i en lekker gaveboks, der hver cd ligger i en miniatyrkopi av originalcoveret. Her er alt fra dirigenten Stokowskis 1930-versjon (overraskende god lyd kvalitet!), to av Stravinskis egne tolkninger (1940 og 1960), Pierre Boulez outrerte 1969-versjon, Bernsteins fra 1972 og en ganske ny fra Michael Tilson Thomas (1999). Det bør også nevnes at Decca er ute med en lignende cd-boks, med hele 38 innspillinger fra 1946 til 2010, fordelt på 20 discer. Det er muligens overkill.

Begge boksene klarer uansett kunststykket å utelate den muligens aller beste innspillingen: Leonard Bernsteins berømte tolkning fra 1958, sammen med New York-filharmonikerne (Decca-boksen har i stedet med en 1982-innspilling der Bernstein dirigerer Israel filharmoniske orkester. De når ikke new-yorkerne til kneskålene). Heldigvis er denne innspillingen utgitt separat, med både originalcover og fylldig teksthefte.

For dette er et fyrverkeri av en tolkning. Har du hørt den en gang, vil du bare høre den en gang til. Bernstein får frem både det dype følsomme (hør introen!) og det ville utemmede i verket på en slik måte at Stravinskij selv bare hadde ett ord å si etter at han fikk høre den; omtrent som om det var signaler fra det ytre rom: Wow!

Ull er omsorg

JANUS
www.janus.no
Since 1895

Besøk oss gjerne på Janus Kultursenter på Espeland

Keiveland A.S.

Ur og Gullsmed

Øyrane Torg, Indre Arna 55 24 04 96
Åsane Storsenter, Arken 55 19 18 00

Når du kjøper sølvsmykket får Stine Sofies Stiftelse **kr. 50,-**

Når du kjøper gullsmykket får Stine Sofies Stiftelse **kr. 100,-**

Stine Sofies STIFTELSE

Stine Sofies Stiftelse arbeider hver dag for vår visjon "en barndom uten vold". Dette gjør vi blant annet ved å forebygge og avdekke vold mot barn, og ikke minst ta vare på voldsutsatte barn og deres nærmeste. Vi jobber for å styrke rettsikkerheten til de minste, slik at så mange som mulig skal få en trygg oppvekst fri for vold.

Støtt Stine Sofies Stiftelse.
Ring oss på 37 29 40 90 eller gå inn på www.stinesofiesstiftelse.no

Sølv med zirkonia 599,-
Gull med diamanter 0,05 carat w.s. med forgritt sølvkykade 1 999,-

Rolf's Matbu og Selskapsservice

EIDSVÅG I ÅSANE • 22 ÅRS ERFARING

Vi leverer eller du henter!

VI LAGER MAT TIL:

- Konfirmasjon
- Dåp
- Runde dager
- Kurs
- Minnestunder

Eidsvågveien 150 • 5105 Eidsvåg i Åsane
Tlf: 55 29 26 32 • post@rolfsmatbu.no
www.rolfsmatbu.no

Advokatfirmaet

Sigrun Pedersen M.N.A.

Arv/arveavgift
Barnerett
Familierecht
– sambo/ekteskap
Samlivsbrudd
Kjøp/salg fast eiendom
– bolig/hytte

Littleåsvg. 49, 5132 Nyborg.
Inng. C, 3. etg. (Bergen Kontorhotell)

Tlf.: 55 18 86 00
advokat.sigrun.pedersen@hotmail.com

MATGLEDE I GENERASJONER

Smørbrød, Catering,
Selskapslokaler

lekkerbisknen

Salhusveien 175 • 5107 SALHUS

TLF. 55 53 80 20 • FAX 55 53 80 28
www.lekkerbisknen.no

EIDSVÅG AUTO AS

Aut. bilverksted • Karrosseri
Lakkeringsverksted
Eidsvågbakken 21 • 5105 Eidsvåg

Tlf. 55 25 10 20

FØRERKORT KL. B

– Fornøyde kunder
– Trygge sjåfører

Tlf. 92 26 66 33

JC INTERIØR

Kjøkken • Bad • Garderobe

Salhusveien 55, 5131 Nyborg
Tlf. 55 53 98 40
www.jcinterior.no

Besøk en av Norges største shop in shop **LENE BIERRE DESIGN**

36 TREseksten

BIBLER - BØKER - MUSIKK - FILM - KORT - GAVER

Åsane Storsenter 42 (rulletrapp opp fra Sport1)
TLF.: 55 19 82 00

Fantasiroman om STORE spørsmål kr. 198

Halv pris kr. 98

Les mer på www.fikenbladet.no

Vil du annonsere i Menighetsbladene for Arna og Åsane?

Ta kontakt med Torill på **995 50 787**

Alle trenger ros, sometimes

Noen er mer avhengig av ros enn andre. Men alle trenger ros. En bekreftelse på at de betyr noe for noen. At det de bidrar med blir satt pris på. At noen ønsker at du er sammen med dem.

TEKST OG FOTO: OLAV VIKSE

Tru i kvardagen

Da Jesus gikk rundt oppsøkte han uføretrygdede. De ble kalt noe annet den gangen. Men det var det de var, uføre. Satt utenfor. Slett ikke satt pris på. Noen av de uføre var direkte uønsket og måtte holde seg unna. Man trodde de var smittefarlige.

For mange er det lett å gi opp når samfunnet ikke kan bruke en lenger. Man-

ge resignerer. Holder seg unna. Det er ikke nok å høre at en visstnok blir oppsøkt av Jesus. Eller få vite at alle har like stor verdi. Viss verdien ikke kan føles på kroppen fra de som sier det. Fellesskap må merkes på kroppen før det kan kalles fellesskap.

Det er underlig når menigheten du tilhører skryter av at den er god på varme relasjoner, fellesskap og inkludering. At undersøkelser den har tatt viser framgang. At varmen stiger. At omsorgen øker. At mennesker blir inkludert. Det er ikke opp til menigheten å reklamere med slikt. Den slags vet bare den som ønsker å møte varme. Kunne kjenne det i virkeligheten og ikke lese om det på papiret.

Sokneprest Arne Mulen i Ytre Arna sa det nylig om sin egen menighet at kun de som

kommer til kirke kan uttale seg om hvorvidt Ytre Arna menighet er en inkluderende menighet. Han sa også at ingen kan vokse som menneske om en ikke får ros! Jesus fikk alltid øye på menneskene som sto i bakgrunnen. Han løftet dem opp fra mismotet.

Noen i menigheten er blitt erklært uføre. Mange mot sin vilje og sine ønsker. Mange av dem trenger mer ros enn andre for å greie seg i hverdagen og i menigheten. De trenger at noen trenger dem til oppgaver de passer til for å føle seg fullverdige medlemmer av fellesskapet

Arne skal slutte som sokneprest i Ytre Arna. Du kan lese mer om hans tanker om fellesskap og varme i menigheter i fellesdelen av dette bladet. Arne er en klok mann.

Eldresenteret i Arna har ope tirsdag og torsdag kl. 10-15

Middagsservering mellom kl. 12 og 14. Her serverast rause porsjonar med heimelaga mat som kan nytast i trivelege omgjevnader. Dessert, kaffi og kaker får ein også, alt til ein rimeleg pris. Levering av mat heim kan også avtalast.

JULEGÅVETIPS til den som har alt: Gje eit gåvekort på eit godt måltid!

Kontakt eldresenteret v/Gro på tlf. 55 24 13 13, eller stikk innom!

Har du gode bilete frå kyrkja eller kyrkjelege handlingar i Arna?

I 2015 er det 150 år sidan Arna kyrkje vart vigsla. Arna sokneråd har sett ned ei jubileumsnemnd som no arbeider med ei jubileumsbok.

For å illustrera boka treng nemnda tilgang på gode bilete. Det vil vera av stor interesse å få låna bilete privatpersonar har frå kyrkja eller frå kyrkjelege handlingar. Papirbilete, negativ film eller ljusbilete kan no leverast til Arna kyrkjekontor. Marianne Fanebust vil registrera det som kjem inn framover og syta for at bileta vert returnerte til eigarane etter at dei er digitaliserte.

Nemnda kan ikkje lova at alle bilete som kjem inn, vil verta trykte i jubileumsboka. Det nemnda kan lova er at innleverte bilete vil verta vurderte av redaksjonen.

Trekningsliste fra Kyrkjelydsbasarens hovedlotteri

Gevinst:	Vinner:
Dokke m/ vogn og tilbehør	Håkon Kvamme
Duk handbrodert	Anna Ruth Hjertås
Vaffeljern dobbelt	Målfrid Reigstad
Juleduk handbrodert	Haldor Trengereid
Senceo kaffemaskin	Johannes Spissøy
Golvteppe	Linea Rong
Bunadssokker	Reidun Langeland
Barneskeiser	Rebekka Stølås
Juleduk	Anny Kalvik
Skotørker	Eldbjørg Ystanes
Armbåndsur	Anna Helen Dalen
Støvsuger	Arne Nævdal
Middagstallerkener 12 stk	Laura og Per Eide
Duk	Arne Nævdal
Rosemalt fat	Björg Hellesøy
Sengesett	Victor Solberg
Hekksaks	Anett Eidsvåg Garvik
Tallerkenen + 8 krus	Birgit Dalen
Fiskestang	Erik Bertelsen
Genser	Malvin Klementsens
Sengesett	Harald og Berit Haugsvær

Prestens hjørne

Vegkryss

Vegen vi går gjennom livet har mange vegkryss. Det er vegkryss der menneske som betyr mykje for oss, kom inn i våre liv, og slo følgje med oss på vegen vidare.

AV ARNE MULEN

Det kan vere fødsjar, nye vener, møte med ein kjærast, ein ny nabo eller kollega. Og det er vegkryss der menneske som vi har vandra saman med i årevis, fell frå, eller flyttar, eller sluttar, og vi må vandre vidare utan dei.

I desse dagar er mitt liv eit vegkryss. Etter ni og eit halvt år som prest i Ytre Arna og Arna, går ferda mi vidare til presteteneste i Åsane og på Haukås. Sjølv om vi vert buande i Ytre Arna inntil vidare, er dette eit oppbrot. Mange gongar har eg gått heim frå gudsteneste i Ytre Arna kyrkje og tenkt: Så heldig eg er, som får arbeide, og tilbe den levande Gud, saman med desse menneska. Det er også eit oppbrot frå Arna kyrkjelyd der eg har hatt færre gudstenester, men svært mange gravferder, vigslar, dåpssamtalar og heimebesøk. Som prest har eg fått dele så mykje med mange menneske i glede og sorg.

Til alt godt folk i Arna og Ytre Arna vil eg seie: Takk for følgjet! Etter dette vandrar vi vidare, på litt ulike vegar, med ulikt reisefølgje, men under den same himmel. Då Abraham hadde brote opp og lagt ut på si store vandring, og han seinare vart lei og mismodig, sa Gud til han: *Sjå opp mot himmelen og tel stjernene om du kan.* Stjernene skulle minne Abraham om at Gud var trufast mot lovnadane sine.

Stjernene på nattehimmelen kan ikkje lyse opp vegen vår. Men vi kan navigere etter dei. Dei vitnar om ein Gud som er trufast, og som kan vise veg – også når vi kjem til viktige vegkryss i livet.

SLEKTERS GANG

Døpte:

ARNA SOKN

29.09.2013
FILIP ROHDE

06.10.2013
MATHILDE OPPEDAL HAUGE
MARIA SOLHEIM HØVIK
MALIN NILSEN HUSEBØ
SUNNIVA HAGELIN NYBØ

13.10.2013
MORTEN REMME FJELDSTAD
MARTIN NÆVDAL GARNES
JAKOB HATLAND GJENGEDAL
ALIDA MATIAS LØVAAS
KRISTIAN AKSELBERG OPEDAL
EIRIK DALE ROMSLO
LARS ANDREAS TJELMELAND
EMMA MATHILDE VON KROGH

27.10.2013
ANDRINE LEKSÅS LOTHE

03.11.2013
MATHILDE LOHNE BJERK

YTRE ARNA SOKN
25.08.2013
JOEL BERNES

08.09.2013
CHRISTINA HJEMDAL FJELLANGER

22.09.2013
MATHIAS EVENSEN

27.10.2013
CASPER EMILIAN BERDAL
(ÅSANE KYRKJE)

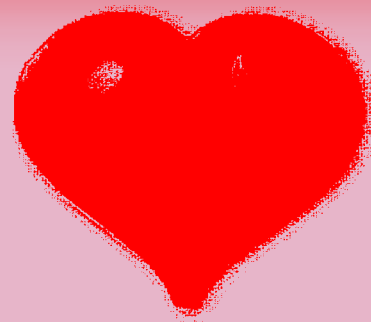
Døde:

ARNA SOKN

18.10.2013 IVAR KLEIVELAND
22.10.2013 ADLER WÅGENES
24.10.2013 SELMA MARGRETHE GJERDE
25.10.2013 NILS HELLEVANG
29.10.2013 NILS F. MINDE
30.10.2013 POUL WITTENDORFF IBSEN
30.10.2013 TORHILD WOLLMANN
05.11.2013 MARGUN LANGELAND
05.11.2013 ANNA VIKEN
06.11.2013 ASTRID BERGE
08.11.2013 KRISTI TITLESTAD BRATLAND
08.11.2013 HALDIS NESET
08.11.2013 BJØRG NÆVDAL

YTRE ARNA SOKN

04.10.2013 RUTH MIKKELSEN
11.10.2013 RUTH JUDITH LØTVEIT

Hjartebanken

Hjartebanken ynskjer å

- vera ein «bank» der det er mogeleg å ta ut kapital som du sjølv ikkje har sett inn.
- kopla dei som har bruk for praktisk hjelp med dei som kan tilby hjelp
- la oss erfara at vi har bruk for kvarandre, og at vi må bli flinkare til å be om hjelp
- byggja gode relasjonar mellom menneske
- spreia Guds kjærleik på alle område i livet

Vi ber folk melda seg som har bruk for

- barnepass - turven - hjelp til småreparasjonar i heimen
- nokon å snakka med - hjelp til kake- og lefsebaking - leksehjelp for framandspråklege - norskundervisning
- klippa hekken - raka lauv

Vi ber folk melda seg som kan tilby

- barnepass - ein turven - hjelp til småreparasjonar i heimen
- nokon å snakka med ... (berre fantasien set grenser)

Ta - i begge tilfelle - kontakt med Kjartan Hollekve tlf. 456 63 378/
epost: hjartebanken.arna@gmail.com.

Velkommen til kyrkje

19

08.12.2013

2. *sundag i adventstida Job 14,1-4*

Arna kyrkje kl. 11:00: Familiegudstjeneste. Jan Kåre Jakobsen og Ida D. Borge. Barnehagane inviterer. Takkoffer til Kyrkjelydsarbeidet.

Betania bedehus kl. 17:00: Lysmesse. Jan Kåre Jakobsen.

Ytre Arna kyrkje kl. 11:00: Familiegudstjeneste. Arne Mullen. Takkoffer til trusoplæringsarbeidet.

15.12.2013

3. *sundag i adventstida Matt 11,2-11*

Arna kyrkje kl 11:00: Gudstjeneste Øystein Skauge. Dåp. Nattverd. Takkoffer til Norsk Gideon bibel-misjon.

24.12.2013

Julafian Luk 2,1-20

Arna kyrkje kl 13:00 – 14:30 – 16:00:

Julaftansgudstjenester. Jan Kåre Jakobsen Takkoffer til Kirkens nødhjelp.

Ytre Arna kyrkje kl 15:00 – 16:15: Julaftansgudstjenester. Øystein Skauge. Takkoffer til Misjonsprosjekta.

25.12.2013

Juledag Job 1,1-14

Arna kyrkje kl 12:00: Høgtidsgudstjeneste. Jan Kåre Jakobsen. Nattverd. Takkoffer til Misjonsprosjektet.

Ytre Arna kyrkje kl 12:00: Høgtidsgudstjeneste. Arne Mullen. Dåp. Nattverd. Takkoffer til Det norske misjonsselskap.

29.12.2013

Romjulsundag Matt 2,13-15

Arna kyrkje 11:00: Gudstjeneste. Arne Mullen. Dåp. Nattverd. Takkoffer til Barne- og ungdomsarbeidet. Avskil med Arne Mullen.

31.12.2013

Nyårsaftan Luk 13,6-9

Arna kyrkje 23:15: Midnattsgudstjeneste. Jan Kåre Jakobsen.

05.01.2014

Kristi openberringsdag Matt 2,1-12

Arna kyrkje Kl 11:00: Misjonsgudstjeneste. Jan Kåre Jakobsen. Nattverd. Takkoffer til Misjonsprosjektet.

Ytre Arna kyrkje 11:00: Gudstjeneste. Arne Mullen. Dåp. Nattverd. Avskil med Arne Mullen.

12.01.2014

2. *sundag i openberringstida Matt 3,13-17*

Arna kyrkje kl 11:00: Temagudstjeneste: Nåde på ny: Å leve i nåden. Jan Kåre Jakobsen. Dåp. Takkoffer til Barne- og ungdomsarbeidet.

19.01.2014

3. *sundag i openberringstida 1 Mos 1,26-31*

Arna kyrkje kl 11:00: Gudstjeneste med tårnagent-preg. Jan Kåre Jakobsen. Nattverd. Takkoffer til Norsk søndagsskoleforbund.

26.01.2014

4. *sundag i openberringstida Luk 18,35-43*

Arna kyrkje kl 11:00: Gudstjeneste. Vikar. Dåp. Nattverd. Takkoffer til kyrkjelydsarbeidet.

Ytre Arna kyrkje kl 11:00: Gudstjeneste.

02.02.2014

5. *sundag i openberringstida Mark 2,1-12*

Arna kyrkje kl 11:00: Temagudstjeneste. Nåde på ny: Nåde for feiltrinn. Jan Kåre Jakobsen. Dåp. Takkoffer til Kirkens SOS, Bjørgvin.

09.02.2014

6. *sundag i openberringstida Joh 6,63-69*

Arna kyrkje kl 11:00: Gudstjeneste. Jan Kåre Jakobsen. Dåp. Nattverd. Konfirmanddeltaking

Ytre Arna kyrkje kl 11:00: Gudstjeneste.

16.02.2014

Såmannssundagen Luk 8,4-15

Arna kyrkje kl 11:00: Felles bibeldagsgudstjeneste. Jan Kåre Jakobsen. Nattverd. Takkoffer til Bibeldags-prosjektet.

YTRE ARNA OG ARNA KYRKJELYDAR

Tlf: 55 36 22 70

E-post: arna.menighet@bergen.kirken.no
ytre.arna.menighet@bergen.kirken.no

Postadresse: Arna kyrkjekontor
Pb 64 Indre Arna, 5888 Bergen

Arna kyrkjelyd på Facebook:
www.facebook.com/arnakyrkje

Vil du gje ei gåve til kyrkjelydane?

Kontonummer Arna: 3633.07.10831
Kontonummer Ytre Arna: 3633.30.02625

Besøksadresse: Lakslia 21, (Kyrkjelydshuset)
Indre Arna

Opningstid: Tysdag til fredag 10 – 14
Torsdag 10-13

Kirketorget i Aasegården tar i mot henvendelser
ang. dåp, vigsel og gravferd:

Tlf: 55 59 32 10. (Prostikontoret i Åsane er lagt ned)

Soknerådsleiar Arna: Johanne Drageide

Soknerådsleiar Ytre Arna: Tor Oddvar Holmeffjord

Dei tilsette i kyrkjelydane

Sokneprest Jan Kåre Jakobsen

E-post: jan.jakobsen@bergen.kirken.no
Tlf: 55 36 22 74

Tlf: 55 24 42 48 - heim

Sokneprest Arne Mullen

E-post: arne.mullen@bergen.kirken.no
Tlf: 55 36 22 75

Mobil: 905 58 049

Kateket Cathrine Snipsøy

E-post: cathrine.snipsoyr@bergen.kirken.no
Tlf: 55 36 22 72

Adm.leiar i Arna: Marianne W. Fanebust

E-post: marianne.fanebust@bergen.kirken.no
Tlf: 55 36 22 71

Adm.leiar og medarbeidarkoordinator i Ytre Arna:

Benthe Vevele

E-post: benthe.vevele@bergen.kirken.no
Tlf: 55 36 22 73

Medarbeidarkoordinator Arna: Møyfrid Opheim

E-post: moyfrid.opheim@bergen.kirken.no
Tlf: 55 36 22 78

Diakonimedarbeidar i Ytre Arna: Marianne V. Hjortland

E-post: marianne.hjortland@bergen.kirken.no

Trusoplæringsmedarbeidar i Arna: Ida Daviknes Borge

E-post: ida.borge@bergen.kirken.no

Kyrkjetenar Gerd Borge

E-post: gerd.borge@bergen.kirken.no
Tlf: 916 08 588

Kantor i Arna: Hallgeir Øgaard

E-post: hallgeir.ogaard@bergen.kirken.no
Tlf: 55 36 22 98

Kantor i Ytre Arna: Bjørn Bergmann

E-post: bjorn.bergmann@bkkfiber.no

Kyrkjemusikar i Ytre Arna: Astrid Husdal

E-post: astrid.husdal@bergen.kommune.no

Kyrkjelydsblad for Arna

Postboks 64 Indre Arna, 5888 Bergen

Utgjevar: Sokneråda i Arna

Redaktøransvar: Magne Fonn Hafskor
Mobil: 92294877

Annonseansvarlig: Torill Hatlebrekke Husebø
Mobil: 995 50 787

Lokal redaksjonsnemnd: Tor Oddvar Holmeffjord,
Arne Mullen, Harald Haugsvær og Olav Vikse

Blad nr.1-2014 kjem ut torsdag 23. januar
Frist for levering av stoff er: mandag 6. januar.

Redaksjonen avsluttast fredag 10. januar.
Redaksjon kyrkjelydsblad Arna: tholmeffj@broadpark.no

Vakthavande prest etter kl 17.00 og på
Søn- og helgedagar: Tlf. 954 79 157

Salmekveld

I samband med innføring av ny salmebok i Arna kyrkjelyd, blir det salmekveld tysdag 3. desember kl. 19.30 i Arna kyrkje. Arna og Ytre Arna kyrkjekor vil leie oss i allsang, og det vil også bli presentasjon av nokre nye salmar. Vel møtt.

Nåde på ny

4 temagudstjenester i Arna kyrkje vårhalvåret 2014

Gjennomgangstemaet er «nåde», og tar utgangspunkt i Salme 23.

12.01: Å leve i nåden. Salme 23,1-3a + 5

02.02: Nåde for feiltrinn. Salme 23,3b

09.03: Nåde i motgang og smerte. Salme 23,4

06.04: Nåde i våre fotspor? Salme 23,6

Formingsaktivitet i ventetiden: Glitrende hjertepynt.

Du trenger:

Isoporhjerter (kan kjøpes i hobby-butikk), knappenåler, paljetter, gullbånd, maling.

Slik gjør du:

Mal hjertene med hobbymaling. Fest paljettene med små knappenåler. Knyt en sløyfe på båndet og fest det med knappenåler.

Min bønn i advent

Når året er på det mørkeste, vil jeg tenne et lys..
-for julen som snart er her

-for Jesus, født i Betlehem
-for englenes bud om fred og velvilje
-for stjernen som leder oss alle til Jesus

Måtte lyset fra min adventsstake minne meg om himmelens lys.

RETURADRESSE:
 Kyrkjelydsblad for Arna
 Postboks 64 Indre Arna
 5888 Bergen

Bilder fra Kyrkjelydsbasaren i Arna

Grethe, Gjertrud, mor til Grethe og Sæbø smilende bak.

Lørdag 19. oktober ble det avholdt basar i menighetshuset i Arna. Jorunn Dahle ledet basaren og loset oss gjennom fra først til sist. Olav Vikse hadde en fin andakt, og tok også den flotte billedserien du kan se på denne siden. Vi vil takke alle som kom og var med på basaren, vi vil også takke for alle som kom med gevinster og ikke minst takk til firmaer og forretninger som gav oss mange flotte gevinster. Vi gleder oss over det flotte resultatet: kr. 90.000,- netto.

Kirkeringene

Live og Betlehem.

Grethe og Reidar Kvinge har tatt godt for seg av årene.

På mammas fang.

Ikke en ledig stol å oppdrive.

